

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XVII. Gregorii Papae I. Ad Sabinianum Episcopum Iadertinum. De
non communicando Maximo praeuaricatori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

ti tuæ operam solenniter delegamus: quam ita te conuenit exhibere, vt nihil de prouectionibus clericorū, reditu, vel ornatu, ministeriisque, vel quidquid illud est in patrimonio eiusdem, a quoquam præsumatur. Et ideo fraternitas tua ad prædictam ecclesiam ire properabit, & assiduis adhortationibus clerum plebemque eiusdem ecclesiæ admonere festinet, vt remoto studio, vno eodemque consensu talem sibi præficiendum expetat sacerdotem, qui tanto ministerio dignus valeat reperiri, & a venerandis Canonibus nullatenus respuatur. Qui dum fuerit postulatus, cum solennitate decreti omnium subscriptionibus roborati, & dilectionis tuæ testimonio literarum ad nos faciendus occurrat: commonentes etiam fraternitatem tuam, vt nullum de altera eligi permittatis ecclesia, nisi forte inter clericos ipsius ciuitatis, in qua visitationis impendis officium, nullus ad episcopatum dignus, quod euenire non credimus, potuerit inueniri. Prouisurus ante omnia, ne ad hoc cuiuslibet conuersationis meritum laicæ personæ aspirare præsumant, & tu periculum ordinis tui, quod absit, incurras.

EPISTOLA XVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD SABINIANVM EPISCOPVM IADERTINVM.

De non communicando Maximo præuaricatori.

Gregorius Sabiniano episcopo Iadertino.

Si dispensationis ecclesiasticæ regulam & antiquæ consuetudinis ordinem sollicita studuisses consideratione pensare, nec tibi aliqua illicitæ præsumptionis culpa subreperet, nec alii occasione tui peccati discrimen incurrerent. Itaque cognouisse te non est ambiguum, quia dum ad nos quædam de Maximo peruenissent, quæ sacerdotii prouectum non leuiter impedirent, nostrum in eius persona non fuisse consensum, nec prius eum nos voluisse ad hoc quod nitebatur accedere, quam digna de his quæ dicta erant satisfactio proueniret. Quod cum seruare & tu omnino debuisses, actum magis est vt antedictus Maximus cæcæ mentis suæ auuiditate episcopatū arripiens, ad suam te incaute voluntatem contra nostrum vetitum inclinaret.

Sed ne vel tunc irrequisita quæ ad nos perlata fuerant permanerent, nostris vt huc veniret epistolis est accersitus. Quem etiam prauo studio differentē, curæ nobis fuit sub interdictione communionis iteratis epistolis admonere, vt ad nos pro sui purificatione venire excusatione postposita properaret: sed elegit excommunicationi succumbere, quam obedientiam exhibere. Vnde contingit vt peruersæ ipsius mentis prauitas in suam alios secum, quod dici nefas est, perditionem conuolueret. Nunc autem quia ab eius te nequitia cognouimus dissentire, denique vt nec ei communices, nec nominis ipsius facias inter sacra Missarum solennia mentionem, vt animæ tuæ vel sero te ab eo discordasse proficiat, scriptis te præsentibus adhortamur, quatenus ad nos mora submota venire non differas, sed & alios tecum, quos tamen potueris, episcopos ceterosque religiosos festines adducere, vt causa subtilius examinata, & nostra, si res exegerit, congrue decenterque debeat absolutio prouenire, & hi qui in peccato eiusdem temeritate collapsi sunt, ad viam salutis, auxiliante beato Petro apostolorum principe, dispositione Deo placita reuocentur. Sciat autem quisquis ad nos episcopus vel religiosus venerit, nullum se præiudicium vel iniustitiam sustinere, sed ita interim cognita veritate quæ Redemptori nostro placuerint ordinari, quatenus ex ipsa nostra dispensatione Domino suffragante cunctis appareat non nos proprio odio contra aliquem, sed Dei zelo & ecclesiastici ordinis libramine commoueri.

EPISTOLA XVIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD MARTINVM DIACONVM ET ABBATEM.

De absolutione eius.

Gregorius Martino diacono & abbati.*al. illi-
citis

SICVT veraciter aduersus religiosos dicta crimina digna sunt ultione plectenda, ita ab * illatis sunt nihilominus absoluendi, quando nullus eos culpæ reatus adstringit. Quia igitur aliqua nobis de te fuerant nuntiata, quæ officii tui propositum non leuiter macularent, curæ nobis fuit ea diu ac subtili inuestigatione perquirere. Et quo-

Concil. Tom. 13.

Zzz ij